

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5136

гр. София, 09.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в закрито заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **8651** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК.

Постъпила е молба от 05.06.2020 г. процесуалния представител на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с искане за промяна на постановения съдебен акт в частта за разноските. В същата се посочва, че съгласно представения договор за правна помощ и фактура, е установено изплащането на разноски на жалбоподателя, но съдът не е взел предвид при определяне на размера им възражението на ответната страна за прекомерност и факта, че в случая, предметът на делото е без конкретен материален интерес, при което следва да се изплати възнаграждение в размера, предвиден за този ид административни дела.

Молбата е изпратена на ответната страна, като в законоустановения срок, същата е депозирала становище от 22.06.2020г., съгласно което намира за неоснователно и необосновано искането.

Въз основа на изложеното и приложимия закон, съдът намира искането за изменение на решението в частта за разноските за допустимо, направено от легитимирана страна, в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

По същество искането е основателно, поради факта, че по своя характер, делото е административно, без материален интерес, по смисъла на чл. 8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Дори и да приемем с оглед конкретния предмет на оспорване, а именно: Решение № Ц-18/ 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта по т. 1, с която на основание чл.21, ал.1, т.8 и т.8б, чл.30, ал.1, т.3 и т.4, чл.33, чл.33а, чл.36а, ал.2 от ЗЕ, § 40 ПЗРЗЕ, чл.2, т.1 и т.2, чл.3, ал.2, т.1, чл.32, ал.1 и чл.37, ал.2 от Наредба № 5/ 23.01.2014г. за регулиране на цените на топлинната енергия /НРЦТЕ/, чл.2, ал.2, т.1, чл.3, ал.2, т.1, чл.24, чл.49, ал.1 и чл.5б от Наредба № 1/ 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/, считано от 01.07.2019г. по отношение на дружеството се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални

цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, както следва: 1.1/. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 199,84 лв./M Wh; 1.2/. Премия по чл. 33а от ЗЕ - 109,35 лв./M Wh; 1.3/. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 95,64 лв./MWh; 1.4/. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1.1 и т. 1.3; - Необходими годишни приходи - 518 912 хил. лв., в т. ч.: Разходи - 489 071 хил. лв., от които условно-постоянни:96 909 хил. лв. и променливи:392 162 хил. лв.; - Регулаторна база на активите: 393 160 хил. лв.; - Норма на възвръщаемост:7,59%;-Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство:745 837 MWh. ; - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода: 3 867 438 MWh., че е налице определяем размер на материален интерес, то той не е конкретен предмет на делото и проверката за законосъобразност, а явява се явява косвен, поради което и искането е основателно и следва да бъде уважено.

В този смисъл определеният размер на адвокатския хонорар, определен в размер на 41 700 лв. с ДДС, следва да бъде изменен до размер от 500 лв., на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба 1/2014 г. за размера на минималните адвокатски възнаграждения. В този случай общия размер на присъдените в полза на жалбоподателя представлява сбор от държавна такса 50 лева; депозити за вещи лица 3332 лева и адвокатски хонорар в размер на 500 лв. и възлиза в общ размер на 3882.00 лева. Ето защо съдът намира, че определението за разноските, обективизирано като диспозитив в постановеното решение, трябва изцяло да се измени.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 от АПК Решение № 2547 от 15.05.2020г., постановено по адм.д. № 8651/2019 г. на АССГ, 63-ти състав, в частта за разноските, като вместо:

„ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, да заплати на [фирма], ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: [населено място] 1680, р-н К. село, [улица], представлявано от К. В. Г. - Изпълнителен директор, сумата от 45 082.00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.“, постановява и следва да се чете:

„ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, да заплати на [фирма], ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: [населено място] 1680, р-н К. село, [улица], представлявано от К. В. Г. - Изпълнителен директор, сумата от 3882.00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.“

Определението може да бъде обжалвано на основание чл. 248, ал. 3 ГПК с частна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

След изтичане на срока за обжалване на настоящото определение делото да се изпрати във ВАС по постъпилата КЖ срещу решението.

СЪДИЯ: